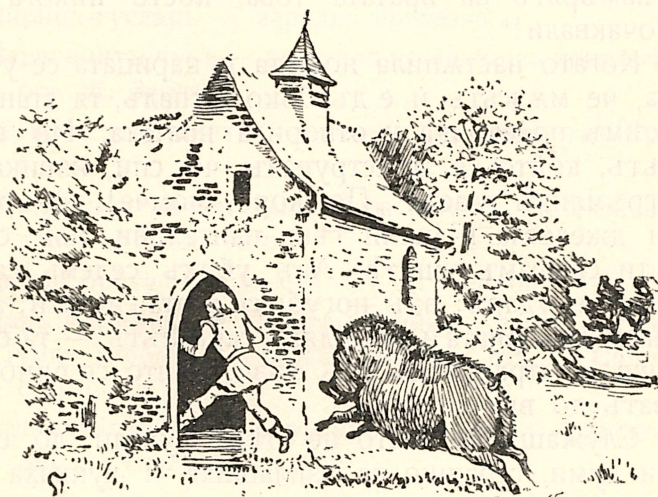

Младиятъ шивачъ повика ловцитѣ и съ гордостъ имъ показа затворника си. Глигантъ бѣ умъртвенъ и поднесенъ на царя, който бѣ длъженъ вече, ще-неще да изпълни обѣщанието си — да даде дъщеря си и половината отъ царството си на нашия герой.

Ако царьтъ знаеше, че зеть му не е герой, а единъ простъ шивачъ, щѣше отъ сърдце да скърби. Свадбата бѣше великолѣпна, но безъ голѣми веселби, — шивачьтъ стана вече царски зеть.

Нѣколко дня слѣдъ свадбата младата царица чула своя мъжъ въ снѣя си да казва: „Работи прочее, млади човѣче, свърши тази джилетка, уший ржбоветѣ на тѣзи панталони или ще ти скжсамъ ушитѣ!“.

Той повтарялъ много пжти въ снѣя си подобни думи и младата царица разбрала отъ това, че нейниятъ мжжъ не билъ отъ богатъ, царски родъ.

Когато тя открила своята скръбъ прѣдъ баща си и го помолила да я освободи отъ този простъ